

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ВЕНЧУРНОГО ФІНАНСУВАННЯ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ

CURRENT TRENDS IN THE DEVELOPMENT OF VENTURE CAPITAL FINANCING AMIDST THE TRANSFORMATION OF THE GLOBAL ECONOMY

Ткачук Денис Юрійович

доктор філософії з публічного управління та адміністрування,
Карпатський національний університет імені Василя Стефаника
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8803-3218>

Tkachuk Denys

Vasyl Stefanyk Carpathian National University

У статті досліджено сучасні тенденції розвитку венчурного інвестування в умовах трансформації світової економіки з урахуванням міжнародного досвіду та українських реалій. Визначено сутність венчурного капіталу та проаналізовано динаміку глобального венчурного ринку, а також його регіональні особливості з визначенням основних тенденцій. Охарактеризовано основні інструменти венчурного фінансування, зокрема венчурні фонди, бізнес-ангели, корпоративне інвестування, краудфандинг, акселератори та інкубатори. Проведено аналіз українського законодавства щодо здійснення венчурного фінансування на основі діяльності інститутів спільного інвестування та венчурних фондів. Обґрунтовано роль держави у формуванні ефективного венчурного середовища задля зміцнення конкурентоспроможності України в глобальному технологічному просторі.

Ключові слова: інвестиції, стартапи, венчурний капітал, інноваційний розвиток, фінансові технології, державне регулювання.

This article examines current trends in the development of venture capital investment against the backdrop of the global economic transformation, taking into account international experience and the realities of Ukraine. It substantiates the nature of venture capital as one of the key instruments for financing innovative entrepreneurship, start-ups and high-tech companies, which, due to their high level of risk, often lack access to traditional sources of credit. Its functions, principles and role in stimulating the growth and structural modernisation of the national economy are identified. The dynamics of the global venture capital market and its regional characteristics are analysed. In particular, a trend of investment growth during the digitalisation period has been identified, followed by a decline in 2020-2024 under the influence of macroeconomic and geopolitical factors, with a subsequent recovery of lost ground and a transition to sustainable growth in 2025 and the first quarter of 2026. It has been established that the current stage of the venture capital market's development is characterised by a high concentration of capital, a dominance of investments in the field of artificial intelligence, a reorientation of investment flows towards later stages of financing, and the formation of new growth sectors, particularly in the fields of biotechnology, defence and space technologies. The main instruments of venture financing are described, including venture capital funds, business angels, corporate investment, crowdfunding, accelerators and incubators. Ukrainian legislation on venture financing is analysed, in particular the regulatory framework governing the activities of joint investment institutions and venture capital funds. It is established that the Ukrainian venture capital market operates under conditions of martial law, macroeconomic instability and limited institutional support, which leads to increased risks and restrains investment activity, whilst retaining growth potential thanks to the development of the IT sector, digitalisation and integration into global innovation processes. The role of the state in shaping an effective venture capital environment through public-private partnership mechanisms, co-investment and the fund-of-funds model is substantiated, as is the need to improve the institutional environment, innovation infrastructure and the implementation of incentive policies with the aim of stimulating investment activity, reducing risks and strengthening Ukraine's competitiveness in the global technological landscape.

Keywords: investment, start-ups, venture capital, innovation, financial technology, government regulation.

Постановка проблеми. В умовах трансформації світової економіки, цифровізації фінансових процесів і посилення технологічної конкуренції актуальності набуває розвиток венчурного інвестування як інструменту підтримки розвитку інновацій, стартапів та високотехнологічного підприємництва. Водночас сучасний венчурний ринок характеризується високою волатильністю, концентрацією капіталу, зростанням вимог до прибутковості та управління ризиками. Для України ці виклики посилюються впливом воєнного стану, макроекономічної нестабільності, обмеженістю внутрішніх інвестиційних ресурсів, слабкою участю інституційних інвесторів, а також недосконалістю нормативно-правового середовища. У зв'язку з цим постає потреба в дослідженні сучасних тенденцій венчурного інвестування з урахуванням міжнародного досвіду та українських реалій, що сприятиме визначенню ключових напрямів удосконалення інституційного середовища, активізації інвестиційної діяльності, зміцненню конкурентоспроможності на світовій арені.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблематика венчурного інвестування посідає важливе місце в сучасних наукових дослідженнях, зважаючи на її безпосередній зв'язок із фінансуванням інновацій, розвитком стартапів, цифровою трансформацією економіки. Вагомий внесок у дослідження цієї проблеми здійснили І.М. Сотник та О.В. Кубатко [8], які системно осмислюють ризики венчурного інвестування та їхній вплив на функціонування ринку, тоді як Н.О. Ковальчук і Л.І. Сопівник [3] аналізують сучасний стан і структурні проблеми розвитку венчурних фондів в Україні, а Г.І. Скиба, Ю.В. Мазур та І.С. Несходовський [2] розкривають форми венчурного фінансування і бар'єри його розвитку в умовах цифровізації, формулюючи уявлення про інституційні обмеження галузі. Водночас Ю. Коваленко та С. Криниця [9] обґрунтовують ефективність гібридних моделей фінансування цифрової трансформації, тоді як О.І. Дума [5] та інші аналізують механізми, моделі та етапи венчурного інвестування стартапів, що дозволяє комплексно охарактеризувати сучасні підходи до фінансування інвестицій.

Аналіз наукових публікацій свідчить про посилення уваги до трансформації інструментів венчурного інвестування під впливом динамічних змін глобального економічного середовища, цифровізації та загострення технологічної конкуренції, що підкреслює необхідність удосконалення українського інститу-

ційного середовища і активізації державної підтримки, диверсифікації джерел фінансування, сприяючи інтеграції національного венчурного ринку в глобальний інноваційний простір.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри значну кількість наукових праць невирішеною залишається проблема узгодження міжнародних практик венчурного фінансування з українськими аспектами, враховуючи вплив військових дій та нестабільність національної економіки. Також недостатньо розкритим є питання формування ефективних механізмів державної підтримки та інституційного забезпечення розвитку венчурного ринку. Це зумовлює потребу в подальших дослідженнях з метою випрацювання ефективної моделі венчурного фінансування, здатної активізувати інноваційну діяльність українських підприємств та забезпечити конкурентоспроможність національного продукту на світовому ринку.

Формулювання цілей статті (постановка завдання) полягає в дослідженні сучасних тенденцій розвитку венчурного інвестування в умовах трансформації світової економіки. Особливу увагу спрямовано на визначення особливостей функціонування венчурного ринку України задля випрацювання напрямів удосконалення венчурного середовища та активізації інноваційного розвитку держави.

Виклад основного матеріалу дослідження. В умовах трансформації сучасної економіки та посилення ролі інноваційних чинників розвитку венчурне інвестування стає одним із основних інструментів забезпечення економічної динаміки держави, спрямованого на підтримку нових бізнес-ідей і технологічних рішень із високим рівнем невизначеності.

Згідно з визначенням Української Асоціації Інвестиційного Бізнесу, венчурне інвестування – це форма довгострокового вкладення фінансових ресурсів професійними інвесторами у високоризикові, інноваційно орієнтовані та швидкозростаючі компанії, переважно на ранніх стадіях їх розвитку або етапі масштабування, що здійснюється у поєднанні з підприємницьким капіталом та супроводжується очікуванням підвищеної норми прибутковості як компенсації за прийнятий ризик [1].

Основне призначення венчурного фінансування полягає у підтримці становлення та розвитку інноваційних стартапів, а також малих високотехнологічних підприємств, які характеризуються значним потенціалом зростання, проте через підвищений рівень ризику

залишаються поза межами традиційних джерел фінансування. До ключових інструментів та механізмів фінансування відносять: венчурні фонди, бізнес-ангели, корпоративне венчурне інвестування, краудфандинг, акселератори та інкубатори (Таблиця 1).

Венчурне фінансування є тісно інтегрованим із життєвим циклом стартапу, оскільки на кожній стадії розвитку змінюються потреби компанії, рівень ризику та потенційна ринкова вартість, що зумовлює трансформацію характеру і джерел венчурного капіталу.

Початковою є передпосівна (pre-seed) стадія, на якій стартап існує переважно на рівні ідеї, формується команда, здійснюється первинний аналіз ринку та пошук бізнес-моделі. Фінансування на даній стадії забезпечується зазвичай за рахунок власних коштів засновників, а також бізнес-ангелами чи інкубаторами. Обсяги інвестицій є незначними, тоді як ризик високий.

На посівній (seed) стадії ресурси спрямовуються на розроблення продукту, створення прототипу, проведення ринкових досліджень і формування управлінської команди, що дозволяє перейти від концепції до практичного тестування бізнес-ідеї [3, с. 24-25].

На стадії start-up, компанія розпочинає операційну діяльність, здійснює перші продажі або тестування бізнес-моделі та залучає капітал для подальшого розвитку продукту чи послуги. Рання стадія (early stage) передбачає підтримку підприємств із потенціалом зростання, які ще не здатні повною мірою фінансувати себе за рахунок власних доходів. Інвестиції тут спрямовуються на вдосконалення продукту, розширення клієнтської бази, посилення маркетингових активностей і

підготовку до масштабування. На стадії зростання (growth stage) компанія демонструє збільшення обсягів виробництва та продажів, поступово зміцнюючи свої позиції на ринку, що супроводжується зниженням інвестиційного ризику завдяки підтвердженню життєздатності бізнес-моделі [3, с. 24-25].

Стадія розширення (expansion) пов'язана з інвестуванням у вже функціонуючі компанії, які мають стабільний продукт або виробництво, але потребують додаткових ресурсів для виходу на нові ринки, масштабування діяльності тощо. Завершальним етапом є стадія виходу (exit), на якій венчурні інвестори реалізують свою частку з метою повернення вкладеного капіталу та отримання прибутку через інструменти первинного публічного розміщення акцій, продажу стратегічному інвестору, злиття або поглинання, що зрештою визначає ефективність венчурної інвестиції в цілому [4, с.401; 5, с. 173].

У практиці венчурного інвестування сформувалися різні підходи організації руху та розподілу капіталу. Зокрема, модель перенесення капіталу (портаж) передбачає механізм, за якого частина інвестиційних ризиків, характерних для ранніх стадій розвитку компаній, може бути розподілена між приватними інвесторами та державними інституціями. Завдяки цьому знижується ризикове навантаження на приватний сектор і водночас створюються стимули для активної участі у фінансуванні інноваційних проєктів. Поряд із цим застосовується модель спільного інвестування, яка ґрунтується на консолідації ресурсів держави та приватних інвесторів. Роль держави тут полягає у формуванні сприятливого інвестиційного середовища для інноваційного роз-

Таблиця 1

Інструменти венчурного фінансування та їх характеристика

Інструменти венчурного фінансування	Особливості
Венчурні фонди	Акумулюють капітал інвесторів для вкладень у високотехнологічні компанії на різних стадіях розвитку відповідно до визначеної стратегії
Бізнес-ангели	Фінансують стартапи на ранніх етапах, поєднуючи інвестиції з менторством і доступом до контактів
Корпоративне венчурне інвестування	Забезпечує взаємодію великих компаній зі стартапами через фінансову й експертну підтримку
Краудфандинг	Залучає кошти широко кола осіб через онлайн-платформи
Акселератори та інкубатори	Надають комплексний супровід, сприяють розвитку та масштабуванню інноваційних проєктів

Джерело: сформовано автором на основі [2]

виту. Така взаємодія може реалізовуватися через створення спільних фондів, так і через участь держави у вже існуючих приватних венчурних структурах. Так, у державно-приватному венчурному фонді держава виступає як співінвестор, тоді як функції управління передаються професійним приватним керуючим [5, с. 174-177]. Це забезпечує поєднання стратегічних завдань державної підтримки інновацій з ефективністю ринкових механізмів управління капіталом.

Ще однією формою здійснення спільних венчурних інвестицій є модель фонду фондів, у межах якої державні структури інвестують в інші венчурні фонди, а не безпосередньо у підприємства. Такий підхід сприяє диверсифікації інвестицій, підвищенню конкуренції на ринку та залученню професійної експертизи, а також додаткових джерел фінансування [5, с. 178-179].

У 2025 році ринок венчурного капіталу сформувався як складна система, що активно адаптується в умовах макроекономічної нестабільності. Після періоду корекції, спричиненої енергетичною кризою, інфляційним тиском та підвищенням процентних ставок у 2022-2023 роках, венчурний сектор у 2025 році вийшов на траєкторію зростання, досягнувши обсягу фінансування понад 500 млрд дол. США проти 391,9 млрд дол. США у 2024 році. Така динаміка свідчить про збереження ролі венчурного капіталу як ключового механізму фінансування інноваційної економіки [6].

Ключовим драйвером трансформації став стрімкий розвиток технологій штучного інтелекту, який перетворився на системоутворюючий чинник сучасного венчурного ринку. Інвестиції у сферу ШІ не тільки домінували за обсягами, але й визначали структуру попиту на капітал, спрямовуючи його у високотехнологічні сегменти, пов'язані як із розробкою алгоритмічних математичних моделей, так і з формуванням відповідної інфраструктури (дата-центри, обчислювальні потужності тощо). Рекордні угоди, які включали багатомільярдні інвестиції у провідні компанії у сфері ШІ, показали, що інвестори все більше орієнтуються на довгострокові технологічні платформи, здатні забезпечити масштабний економічний ефект. При цьому підвищуються вимоги до бізнес-моделей, зокрема щодо їх стійкості, захищеності від конкуренції та потенціалу комерціалізації, що свідчить про зростання раціональності інвестиційних рішень [6; 7].

У 2025 році регіональний розподіл венчурного фінансування продовжував харак-

теризуватися суттєвою нерівномірністю між окремими регіонами. Сполучені Штати залишаються центром глобального венчурного капіталу, де концентруються більшість угод, визначаючи технологічний розвиток світу. Американський ринок характеризується високою часткою фінансування на пізніх стадіях, активною участю корпоративного сектора та глибокою інтеграцією інновацій у бізнес-процеси.

Європейський ринок демонструє більш збалансований розвиток. Інвестиційна активність тут зростає помірно, а ринок зберігає стабільність без різких стрибків. Водночас зберігається інтерес до фінтех-сектору та сталого розвитку, хоча обсяги залучення нових фондів залишаються обмеженими. Щодо Азійського регіону, то він характеризується нерівномірним розвитком, оскільки зниження інвестиційної активності в Китаї стримує загальну динаміку, тоді як Японія та Індія зберігають позитивні темпи зростання, особливо у сфері технологічної інфраструктури [6].

Структурні зміни венчурного ринку проявляються насамперед у зростанні концентрації капіталу та зміщенні фокусу на пізні стадії фінансування. Поширення великих інвестиційних раундів свідчить про готовність інвесторів вкладати значні ресурси в уже перевірені бізнес-моделі. Паралельно з приватним сектором зростає роль держави у формуванні венчурних ринків. Уряди багатьох країн активно використовують механізми як прямих, так і непрямих інвестицій через банки розвитку та фонди фондів. Такий підхід дозволяє знизити ризики, стимулювати залучення приватного капіталу та підвищити ефективність розподілу ресурсів.

У 2026 році очікується подальше відновлення ринку, зростання активності IPO, а також поступове повернення інвестицій на ранні стадії. Водночас домінування штучного інтелекту збережеться, доповнюючись розвитком суміжних секторів, зокрема освітніх та оборонних технологій, що відображає зміну структури попиту на інновації в умовах трансформації ринку праці та середовища безпеки [6].

У рамках аналізу ринку венчурного капіталу, необхідно дослідити стан українського венчурного ринку, який розвивається в досить складних умовах. Воєнні умови сформували середовище, у якому венчурний ринок в Україні розвивається вкрай обмежено, супроводжуючись підвищеною невизначеністю та зростанням системних ризиків. Структурною проблемою виступає нерозвиненість внутріш-

ніх джерел капіталу, що проявляється у вузькому колі приватних інвесторів і відсутності ефективних фінансових інструментів. Інституційні учасники фінансового ринку залишаються остороною інвестування у стартапи, внаслідок чого фінансова база інноваційного сектору значною мірою формується за рахунок іноземних ресурсів. Така модель робить українські проекти вразливими до зовнішніх макроекономічних і політичних коливань [8, с. 39-40].

Суттєвою перешкодою є також недостатня сформованість інституційно-правового середовища. Відсутність чітких і прозорих механізмів венчурного фінансування створює невизначеність як для інвесторів, так і для стартапів. Серед стримувальних чинників варто виділити недосконалість податкової системи, брак гарантій для інвесторів, слабкий захист інтелектуальної власності та нерозвинені механізми взаємодії між фондами й стартапами [8, с. 40; 9, с. 371].

Правове регулювання венчурного інвестування в Україні формується на основі низки нормативно-правових актів (Таблиця 2).

Відповідно до законодавства, венчурний фонд є недиверсифікованим інститутом спільного інвестування закритого типу, який здійснює приватне розміщення цінних паперів серед юридичних і фізичних осіб [13]. Проте українські венчурні фонди не завжди орієнтовані саме на інноваційні проекти. Часто вони використовуються як інструмент інвестування або оптимізації вкладень у будівельному, аграрному чи інших секторах. Це свідчить про

невідповідність між класичною сутністю венчурного капіталу та реальною практикою його застосування в Україні.

На основі проведеного аналізу виявлено декілька слабких місць в українському законодавстві щодо венчурного інвестування. Зокрема, нормативно-правова база характеризується недостатнім рівнем системності та узгодженості, що не забезпечує формування цілісного регуляторного середовища для розвитку венчурного капіталу, адже нормативно-правові акти в основному орієнтовані на загальні інвестиційні або інноваційні процеси без урахування специфіки високоризикового фінансування. Законодавство у сфері інноваційної діяльності демонструє домінування державоцентричного підходу, що знижує роль приватних інвесторів та обмежує розвиток ринкових механізмів фінансування інновацій. Окрім того, встановлення жорстких пріоритетних напрямів інноваційного розвитку з боку держави звужує інвестиційні можливості венчурних фондів.

Тому доцільним є формування спеціалізованого правового режиму для венчурного інвестування, який би передбачав податкові стимули, спрощені регуляторні процедури, підвищений рівень захисту інвесторів та розвиток інституційної інфраструктури. Також необхідним є поступовий перехід від домінування державного фінансування до стимулювання приватного капіталу, інтеграція українського законодавства у міжнародні стандарти венчурного інвестування з урахуванням практик розвинених інноваційних економік.

Таблиця 2

Нормативно-правове регулювання венчурного інвестування

Нормативно-правові акти	Характеристика
Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 № 1560-XII	Визначає загальні правові, економічні та соціальні умови інвестиційної діяльності, а також спрямований на захист прав та інтересів суб'єктів інвестування
Закон України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 № 40-IV	Встановлює правові, економічні й організаційні засади державного регулювання інноваційної діяльності та визначає форми стимулювання інноваційних процесів
Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» від 13.01.2024 № 3715-VI	Визначає засади формування системи пріоритетних напрямів інноваційного розвитку, серед яких ключове місце займають науково-технологічне оновлення виробництва, розвиток високотехнологічних галузей, енергоефективність, ресурсозбереження та впровадження цифрових технологій
Закон України «Про інститути спільного інвестування» від 05.07.2012 № 5080-VI	Регулює створення, діяльність і припинення інститутів спільного інвестування, особливості управління активами, вимоги до їх складу і структури, а також порядок розкриття інформації

Джерело: сформовано автором на основі [11-14]

Висновки. Венчурне інвестування в сучасних умовах перетворюється на один із ключових механізмів підтримки інноваційного підприємництва, технологічного оновлення та довгострокового економічного зростання. Глобальний венчурний ринок поступово відновлює динаміку після періоду нестабільності, однак його розвиток стає більш вибіркоким та технологічно орієнтованим. Інвестори дедалі більше концентруються на напрямках, здатних забезпечити масштабний економічний ефект, зокрема в сфері штучного інтелекту, біотехнологій, оборонних і цифрових технологій.

Для України ці тенденції мають особливе значення, адже в умовах післявоєнної відбудови та обмеженості внутрішніх ресурсів венчурний капітал може стати інструментом

інноваційного розвитку та економічної стійкості держави. Водночас український венчурний ринок стримується недостатньою участю внутрішніх інвесторів, обмеженістю фінансових інструментів, недосконалістю правового регулювання та слабкою інтеграцією науки, бізнесу і капіталу. Тому першочергового значення набуває формування відповідного правового режиму для венчурного інвестування, удосконалення механізмів захисту інвесторів, стимулювання приватного капіталу та розвиток державно-приватного партнерства. Таке поєднання ринкових механізмів із цільовою державною підтримкою забезпечить становлення ефективної венчурної екосистеми, яка здатна посилити інноваційний потенціал України та її позиції на світовій арені.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Венчурне інвестування. Українська Асоціація Інвестиційного Бізнесу: офіційний сайт. URL: <http://www.uaib.com.ua> (дата звернення: 22.04.2026).
2. Скиба Г.І., Мазур Ю.В., Несходовський І.С. Венчурне фінансування як драйвер розвитку інноваційних підприємств у цифрову епоху: сучасні механізми та перспективи. *Сталий розвиток економіки*. 2025. № 4(55). С. 262-268.
3. Ковальчук Н. О., Сопівник Л. І. Сучасний стан та особливості розвитку венчурного інвестування в Україні. *БізнесІнформ*. 2021. № 9. С. 22-27.
4. Верхоляк І.В., Гринів Н.Т., Гелей Ю.-О.І. Роль публічних та приватних венчурних інвестицій у розвитку стартап-екосистем в Європі. *Сталий розвиток економіки*. 2025. № 2(53). С. 399-404.
5. Дума О.І. Механізми венчурного інвестування в стартапи. *Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення та проблеми розвитку*. 2022. № 2(8). С. 169-182.
6. Q4 2025 Venture Pulse Report – Global trends. KPMG: офіційний сайт. URL: <https://kpmg.com/sa/en/insights/sector-insights/venture-pulse-q4-2025.html> (дата звернення: 23.04.2026).
7. Benchmarking government support for venture capital: A comparative analysis. OECD SME and Entrepreneurship Papers, Paris: OECD Publishing, 2025. № 71. URL: <http://dx.doi.org/10.1787/81e53985-en> (дата звернення: 23.04.2026).
8. Сотник І. М., Кубатко О. В., Гриценко П. В., Ложечник Є. Д., Чорток М. В. Ризики венчурного інвестування та управлінські рішення для розвитку конкурентоспроможного ринку в Україні. *Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія «Економіка і менеджмент»*. 2026. № 1(105). С. 35-42.
9. Коваленко Ю., Криниця С. Джерела фінансування цифрової трансформації фінансової системи: міжнародний досвід та реалії України. *Acta Academiae Beregsasiensis. Economics*. 2025. Вип. 10. С. 359-378.
10. Про інвестиційну діяльність: Закон України від 18.09.1991 № 1560-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12#Text> (дата звернення: 25.04.2026).
11. Про інноваційну діяльність: Закон України від 04.07.2002 № 40-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15> (дата звернення: 25.04.2026).
12. Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні: Закон України від 13.01.2024 № 3715-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3715-17#Text> (дата звернення: 25.04.2026).
13. Про інститути спільного інвестування: Закон України від 05.07.2012 № 5080-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5080-17> (дата звернення: 25.04.2026).

REFERENCES:

1. Venchurne investuvannia. Ukrainiska Asotsiatsiia Investytiinoho Biznesu [Venture capital investment. Ukrainian Association of Investment Business]. Available at: <http://www.uaib.com.ua> (accessed April 22, 2026).
2. Skyba H.I., Mazur Yu.V., Neskhodovskiy I.S. (2025) Venchurne finansuvannia yak draiver rozvytku innovatsiinykh pidprijemstv u tsyfrovu epokhu: suchasni mekhanizmy ta perspektyvy [Venture capital as a driver of

innovation-driven enterprise development in the digital age: current mechanisms and prospects]. *Stalyi rozvytok ekonomiky – Sustainable economic development*, vol. 4(55), pp. 262-268.

3. Kovalchuk N. O., Sopivnyk L. I. (2021) Suchasnyi stan ta osoblyvosti rozvytku venchurnoho investuvannia v Ukraini [The current state and key features of venture capital investment in Ukraine]. *BiznesInform – BusinessInform*, vol. 9, pp. 22-27.

4. Verkholiak I.V., Hryniv N.T., Helei Yu.-O.I. (2025) Rol publichnykh ta pryvatnykh venchurnykh investytsii u rozvytku startup-ekosystem v Yevropi [The role of public and private venture capital investment in the development of start-up ecosystems in Europe]. *Stalyi rozvytok ekonomiky – Sustainable economic development*, vol. 2(53), pp. 399-404.

5. Duma O.I. (2022) Mekhanizmy venchurnoho investuvannia v startapy [Mechanisms of venture capital investment in start-ups]. *Menedzhment ta pidpriemnytstvo v Ukraini: etapy stanovlennia ta problemy rozvytku – Management and Entrepreneurship in Ukraine: Stages of Development and Challenges*, vol. 2(8), pp. 169-182.

6. Q4 2025 Venture Pulse Report – Global trends. KPMG: official site. Available at: <https://kpmg.com/sa/en/insights/sector-insights/venture-pulse-q4-2025.html> (accessed April 23, 2026)

7. OECD SME and Entrepreneurship Papers (2025) Benchmarking government support for venture capital: A comparative analysis. Paris: OECD, vol. 71. Available at: <http://dx.doi.org/10.1787/81e53985-en> (accessed: April 23, 2026).

8. Sotnyk I. M., Kubatko O. V., Hrytsenko P. V., Lozhechnyk Ye. D., Chortok M. V. (2026) Ryzky venchurnoho investuvannia ta upravliniski rishennia dlia rozvytku konkurentospromozhnogo rynku v Ukraini [The Risks of Venture Capital Investment and Management Decisions for the Development of a Competitive Market in Ukraine]. *Visnyk Sumskoho natsionalnogo ahrarnoho universytetu. Seriya «Ekonomika i menedzhment» – Bulletin of Sumy National Agrarian University. «Economics and Management» Series*, vol. 1(105), pp. 35-42.

9. Kovalenko Yu., Krynytsia S. (2025) Dzherela finansuvannia tsyfrovoy transformatsii finansovoi systemy: mizhnarodnyi dosvid ta realii Ukrainy [Sources of funding for the digital transformation of the financial system: international experience and the situation in Ukraine]. *Acta Academiae Beregsasiensis. Economics*, vol. 10, pp. 359-378.

10. Pro investytsiinu diialnist: Zakon Ukrainy vid 18.09.1991 № 1560-XII [On Investment Activity: Law of Ukraine, vol. 1560-XII, September 18, 1991]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12#Text> (accessed April 25, 2026).

11. Pro innovatsiinu diialnist: Zakon Ukrainy vid 04.07.2002 № 40-IV [On Innovative Activity: Law of Ukraine, vol. 40-IV, July 4, 2002]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15> (accessed: April 25, 2026).

12. Pro priorityetni napriamy innovatsiinoi diialnosti v Ukraini: Zakon Ukrainy vid 13.01.2024 № 3715-VI [On priority areas of innovation in Ukraine: Law of Ukraine, vol. 3715-VI, January 13, 2024]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3715-17#Text> (accessed April 25, 2026).

13. Pro instytuty spilnogo investuvannia: Zakon Ukrainy vid 05.07.2012 № 5080-VI [On joint investment institutions: Law of Ukraine, vol. 5080-VI, July 5, 2012]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5080-17> (accessed April 25, 2026).

Дата надходження статті: 17.04.2026

Дата прийняття статті: 08.05.2026

Дата публікації статті: 14.05.2026